

[Socialministeren]

Forslaget indebærer endvidere, at der under en tidsbegrænset orlov skal gives lønkompen- sation til den, der påtager sig plejopgaven. Lønkomensationen skal ske således, at den pågældende fra starten af orlovsperioden får udbetalt dagpenge af det sociale udvalg.

På en række punkter afviger forslaget fra de principper, der er fastsat i dagpengeloven, og en ordning som den foreslåede vil derfor kræve et helt særligt regelsæt. Desuden indebærer dagpengeloven, at der ikke kan udbetales et hø- jere beløb end det generelle maksimum, der for øjeblikket er 2.339 kr. om ugen eller ca. 122.000 kr. på årsbasis. Økonomisk kompen- sation i medfør af dagpengeloven vil derfor ikke kunne ske med den dækningsgrad, som forudsættes i forslaget.

Der er ikke i forslaget eller bemærkningerne redegjort for, hvordan man tænker sig de kom- penserende besparelser gennemført.

Om forslaget under ét vil jeg gerne sige, at det efterlader mange ubesvarede spørgsmål, f.eks. hvordan man i praksis skal afgrænse person- kredsen. Hvor syg eller hvor plejkrævende skal et menneske være, for at der kan ydes kom- pensation til en pårørende?

Dertil kommer det helt overordnede hensyn til de pårørende, som fortsat ikke vil kunne på- tage sig den meget svære opgave, det er at passe en nærtstående døende. Vi skal nødig derhen, at man med en alt for firkantet lovgivning skal gøre det til noget suspekt at benytte sig af det rimelige offentlige tilbud, som et sygehusop- hold er. Jeg tror, det er vigtigt, at vi her får sagt, at dette at dø på sygehus fortsat vil være den lod, som de fleste af os må have mulighed for at få.

Desuden frygter jeg – og det har jeg tidligere sagt ved de tidligere forslag, hvor jeg har været ordfører for mit parti – at det pres, man kom- mer til at lægge på de pårørende ved at gøre dette til en lovfæstet mulighed, i særlig grad vil rettes mod kvindelige medlemmer af den døen- des familie.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig forslaget. Jeg mener, at de regler, vi har i dag, giver mulighed for at yde hjælp til de familier, hvor de pårøren- de ønsker og kan klare at gå ind i pasningen af en døende. I en del kommuner har man erfari- ng for, at der gennem en kombination af de eksisterende regler kan etableres en plejeord- ning uden speciel lovgivning på området, og

jeg tror, at vi fortsat er bedst tjent med, at ord- ningerne udvikler sig på grundlag af de lokale erfaringer.

Grete Schødt (S):

Som ordfører vedrørende dette beslutnings- forslag, som vi i dag skal tage stilling til, kan jeg undre mig over – hvis ellers rygten taler sandt – at regeringspartiet Venstre ikke stemmer for forslaget, dog med undtagelse af hr. Jørgen Winther. I Venstres partiprogram står ordret: »Der skal indføres adgang til plejeorlov for fa- miliemedlemmer, der i en periode selv vil pleje en syg slægtning.«

Hvis man går tilbage i bøgerne, kan man se, at dette forslag har været diskuteret i ikke min- dre end 10 år. Nu må det altså handle om at se fremad. Det drejer sig i dag om at vedtage dette beslutningsforslag, give en mulighed for pleje- orlov til de mennesker, der måtte ønske at passe en af deres nære pårørende og derved fritage den syge for hospitalsophold, altså give den sy- ge mulighed for at vælge pasning og pleje i eget hjem af egne pårørende. Det i sig selv er en kæmpesamfundsopgave, og det vil give plads på hospitalerne, gøre ventelisterne kortere og samtidig give arbejde til andre i den periode, plejeorloven varer.

Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg er opmærk- som på, at fru Kirsten Lee opfatter dette forslag som diskriminerende over for kvinder. Det vil jeg på det kraftigste tilbagevise. Når man får sat den økonomiske side af sagen, som ligger i for- slaget, på plads, er jeg sikker på – og jeg har erfari- ng med det – at lige så mange mænd som kvinder vil søge orlov.

Hermed vil jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer for dette forslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Det foreliggende forslag er jo stort set en gentagelse af et stort antal forslag om samme tema i Folketinget over en 10-års-periode. En gang imellem kan det være ganske nyttigt med et historisk tilbageblik.

Allerede da dette tema så dagens lys i 1979, blev det afvist af den socialdemokratiske soci- alminister Erling Jensen. Også socialminister Ritt Bjerregaard afviste det senere, i 1986 blev forslaget afvist af fru Elsebeth Kock-Petersen fra Venstre og senest i 1987 af fru Mimi Jakob- sen fra CD. Alle ministre har været positive